

Nr 1.

Ankom till riksdagens kansli den 24 februari 1943 kl. 3 e. m.

Andra kammarens första tillfälliga utskotts utlåtande, nr 1, i anledning av väckt motion angående förbud för ungdom under aderton år att vinna tillträde till offentlig dans-tillställning.

I en inom andra kammaren väckt och till dess första tillfälliga utskott för behandling hänvisad motion, nr 220, av herr Nilson i Eskilstuna m. fl. har yrkats, att riksdagen ville i skrivelse till Kungl Maj:t anhålla om en skyndsamt utredning av frågan och om möjligt under innevarande års riksdag framläggande av förslag om sådant stadgande, att ungdom under 18 år ej må beredas tillträde till offentlig danstillställning.

Beträffande motiveringen får utskottet hänvisa till motionen.

Vid fjolårets riksdag väcktes flera motioner rörande ungdomsvårdsproblemen, däribland även spørsmålet om ungdomens nöjesliv, och riksdagen beslöt, att motionerna skulle hänskjutas till 1939 års ungdomsvårdskommitté. Enligt vad utskottet erfarit, pågår kommitténs utredningsarbete, och resultatet av detsamma torde vara att vänta under innevarande år. *Utskottet.*

I föreliggande motion har frågan om ungdomen och den offentliga dansen upptagits, och motionärerna anhålla om skyndsamt utredning av frågan och om möjligt under innevarande riksdag framläggande av förslag om sådant stadgande, att ungdom under 18 år ej må beredas tillträde till offentlig danstillställning. Motionärerna framhålla själva, att frågan om ungdomen och den offentliga dansen utan tvivel hör till de komplex av spörsmål, som ungdomsvårdskommittén har under behandling, men de anse likväl, att frågan bör på nytt upptagas till riksdagens prövning utan avvaktan på kommitténs slutförande av sitt arbete.

Utskottet är medvetet om de stora faror, som i skilda hänseenden kunna vara förbundna med att ännu omogen ungdom frekventerar offentliga danstillställningar i den omfattning, som nu sker. Det åsyftade förbudet skulle dock otvivelaktigt bliva svårt att effektivt upprätthålla, och enligt utskottets mening skulle det ej heller bereda ungdomen det skydd mot frestelser och faror, som motionärerna syfta till. Man stävjar ej danslusten med förbud, och man har grundad anledning befara, att ifrågavarande kategorier ungdomar i stället komme att söka sig till mindre väl kontrollerade danstillställningar, vilket uppenbarligen skulle innebära en än större fara. Utskottet vill i detta sammanhang erinra där-

om att möjligheter redan nu synas föreligga för lokal polismyndighet att utfärda restriktiva bestämmelser i av motionärerna åsyftad riktning, därest särskilda skäl därtill föreligga.

Som tidigare anförts är frågan om ungdomen och den offentliga dansen redan föremål för undersökning av 1939 års ungdomsvårdskommitté. Denna utredning synes komma att erbjuda möjligheter för en allsidig prövning av hela det stora ungdomsvårdsproblemet med lämplig avvägning av såväl positiva som restriktiva åtgärder, och enligt utskottets mening bör densamma avvaktas, innan ny, speciell utredning företages.

Utskottet får alltså hemställa,

att förevarande motion icke måtte till någon andra kammarens åtgärd föranleda.

Stockholm den 16 februari 1943.

På utskottets vägnar:

O. MALMBORG.

Närvarande: herrar *Malmberg, Gavelin, Sköldin, Jonsson* i Skutskär, *Sundqvist, Petterson* i Degerfors, *Johansson* i Torp*, *Carlsson* i Bakeröd* och *Allard**.

* Ej närvarande vid utlåtandets justering.
